

16-06-2023

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου
Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἵχος Λ. Πα

χ^M π^P θε^π ος και^Δ ε πε φα νεν η μιν δ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα^P
 τι^π κυ ρι ου π^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^P θε^π ος και^Δ ε πε φα νεν η μιν δ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος δ^Δ εν ο^P
 νο μα τι^π κυ ρι ου π^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Τῇ Παρασκευῇ
Ἄπολυπίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ὕχος ἡ Πά

χ ^π Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ
 και ευ λο γη σον Δι την κληρο νο μι αν σου
 π νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δι κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος π ^π και το σον φυ
 λα ατ των Δι δι α του Σταυ ρου σου πο λι
 τε ευ μα π Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
 Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἴκεσίαις τῶν δεινῶν
 ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Γενοῦ σου, ἐν
 παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
 εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

16-06-2023 ΟΡΘΟΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Πλ. Δ'

χριστοῦ — παῖς τοῦ —
Δ οἱ την σην προστά σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε Δ και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκ λυ τρου με νοι π τω σταυ ρω του υι ου
σου εν παν τι φροι υρου με νοι π κα τα χρε ος
σε πα αν τες Δ ευ σε βως με γα λυ νο με ε εν π

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἔχος πᾶς Νη Γα

Βλέπων δὲ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὑπῆρχε σαρκωθείς, δὲ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ
ἄν δὲ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ὅλλα δὲ πάντων
ἀνεχόμενος· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἔχος πᾶς Νη Γα

 Δι βλε πων ο λη στης τον Αρ χη γον της ζω

 ης ε πι Σταυ ρου κρε μα με νο ον ε λε ε

 γεν ει μη Θε ος υ πηρ χε σαρ κω θεις ο

 συν η μιν σταυ ρω θεις ουκ αν ο η λι ος

γη σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το **Δ**αλλ

ο παντων α νε χο με νος μνη σθη τι μου

κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου **Δ**

Στιχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εύρεθη ὁ Σταυρός σου, τῷ τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρός γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

ΔΈν μεσω δυ ο ληστων ζυγος δι και

ο συνης ευ ρεθη ο Σταυρο ο ος σου **Δ**του

μεν κα τα γο με νου εις Α α δην **¶** τω βαρει

της βλασφη μι ι ας **¶** του δε κου φι ζι με

νου πται σμα των προς γνωσιν θεος λογιας

Χριστε ο Θεος δος ζα α σοι **Δι**

Δόξα... Και νῦν... Σταυροθεοτοκίου

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἡχος πλ. δ'

Τὸν ἔξ αἰμάτων σου ἀγνῶν, σωματωθέντα,
καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ
ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων,
όρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἥλγεις, καὶ μητρικῶς
θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἴμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία
καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἣς, ἐζώωσας τὸ
πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκπιὰ.

Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, ως ἀγαθός, τοῦ
Ἄδαμ τὴν πτωχείαν, ἀναλαβών, μόνε
Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου
εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ
πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν
Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον

δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρῖτα φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Στιχ. Ό δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἔδεμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε·
γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες,
φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου,
τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ
γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω τῆς Ε δεμ ζυ λον θα να α το
ον ην θη σεν δεν με σω δε της γης ζυ λον ζω
ης ε ε βλαστη σε δε γευ σα με νοι γαρ του
πρωτου α φθαρτοι ον τες φθαρ τοι γε ε γο να
μεν δε σχον τες δε του δευ τε ε ρου της α φθαρ

σι ας κα τε τρυν φη σα μεν **δι** δι α σταυ
ρου γαρ ε σω σε Χριστος το γε νος των α αν
θρωω πων **δι**

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Ἐκ τῶν αἵμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἵμάτων δὲ τῶν σῶν, βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες, ώς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἡ ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον, ἐν Σταυρῷ, ὃν ὁρῶσα νεκρούμενον, δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὄφεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γένεσιν ἐπέρα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ὕχος πλ. δ^ν

Θεώσεως ϕευσθείς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, φθιρᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἴτιος ὥφθη. Σὺ δέ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ώς

·Γιπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἔκουσιον.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνὴ ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιᾷ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμφον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν. ^N

Φω τι ου ρα νι ω κα τα

λα αμ πε ται ση με ρον αυ τη Η σκη νη ^R εν

αυ τη γαρ στρα τι αι Αγ γε λων α γα λ λον ται

^X συν αυ τοις και Δι και ων χο ροι ευ φραι νον

ται ^R ε πι τη μνη μη των Α α θλο φο ο ο

ρων **Γ** αυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα
πεμψον τω κοσμωσου την ει ρη νην Χριστε
και το μεγα ε ε λε ε ος **Γ**

Δόξα... **Κ**αι νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Άνεστης ἐκ νεκρῶν

”Ω θαύματος καινοῦ! ὡ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἄμνάς, τὸν Γίδν καθιρῶσα,
ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ
ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι, και γῆν σαλεύεις
ὡς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὑμνῷ σου τὴν φρικτήν,
και θείαν συγκατάβασιν.

Εἰτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

὾τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
Ωδὴ α'
Ἡχος πλ. δ'. Ο Ειρμὸς

Κταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ
ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃτι δεδόξασται.

^τΗχος πλανῆται Γα.

Γ Μ Γ
Δι ταυ ρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει
ας ρα βδω ρα βδω ξτην Ε ρυ θραν δι ε τε με δι τω Ισ
ρα ηλ πε ζευ σαν τι δι την δε ε πιστρε πτι
κως Φα ρα ω τοις αρ μασι κρο τη σας η νω σεν
δι επ ευ ρους δι α γραψας δι το α ητ τη τον
ο πλον ρα δι ο Χριστω α σω μεν δι τω Θε

ωημωνοτιδεδόξασται

ΓΔ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παλάμας θείας Σταυρῷ, Ἰησοῦ ἀπλώσας,
πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ
πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας
ἡλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ^Δ
κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ
ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι δεδόξασται.

ΓΔοξαστοιοΘεοςημωνδοξασται

ΓΔ Παλαμας θειας θει ας Σταυρω I η σου
α πλωσας προς ει αυ τον συ νη γαγες Δι χει
ρων σου το πλαστουργημα Δι και εκ χει ρος
πο νη ρου παν τας η λευ θε ρωσας και κα θυ
πε ταξας Δι χει ρι κραται ο τατη Δι Βα σι λευ
των α παν των Δι ο πι στοι α σω μεν Δι

τω με γε θει σου ο τιδε δο ζασται

Δ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυμαντικὴ ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα, Χριστὸς δὲ θανατωθείς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγασε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δ Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζασοι Δ
 Δ λυ μαν τι κη εν Ε δεμ γε γο νε του

ξυ λου η α πευ κτη α πο γευ σις Δ τον θα
 να τον ει σα ζα σα Δ Χρι στος δε θα να τω θεις
 ε πι ξυ λου α πασιζω ην ε πη γασε Δ και ε
 κτει νε τον ο φιν Δ θε ι κη δυ να στει α
 δι ο αυ τω α σω μεν Δ τω Θε ω

η μων ο τιδε δο ζασται

η μων ο τιδε δο ζασται

Σταυροθεοτοκίον

ΓΔ

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἡ ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν, τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὔσπλαγχνε, καὶ μακρόθυμε, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ωδὴ α΄ Ἡχος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραὼ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἀχραντον, πάσης
αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ
γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα
πάσης, Θεογεννῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ
Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς
τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ
Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι
Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ
δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἔχθρῶν στῖφος, τὸ
ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὔσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ
σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ
ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ

Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν
γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι
εὔδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

καὶ τοῦ Ἅγιου,
Ωδὴ α!
Ὕχος δ!

Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστὼς στεφηφόροις, ως βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως καὶ φωτί, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νοῦν ἀνυμνῆσαι σου, τὸν ἴσαγγελον βίον μακάριε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωράθης εὔκλεοῦς, μακαρίας τε ῥίζης, ἔκβλαστάνων ἱερῶς, ως κλάδος ἀληθῶς, εὔκαρπίας πληρούμενος πίστεώς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμάτων θεόπνευστε.

Δόξα...

Θυσίαν σεαυτόν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τὴν ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Καὶ νῦν... Θεοποιόν.

Ἄνωρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη,
πεπτωκότας τὸν Χριστόν, κυήσασα Ἀγνή, ἐξ
ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς
παρόρησίαν, κεκτημένη ἵκέτευε, λυτρωθῆναι
κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
 Ὁδὴ γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος .

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ιερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ωδὴ γ' Ο Είρμος

Γ
 Ρ Ν
 Λ Ραβδος εις Τυ πον του μυ στη ρι ου πα
 Ρα λαμ βα νε ται Λ τω βλα στω γαρ προ
 Κρι ι ι νει τον ι ε βε α Λ τη
 στει βευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξην θη η σε Λ ξυ υ λον Σταυ ρου Λ εις
 κρατος και στε βε ε ω ω μα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέλανα κόσμον, μετημφιάσθη ὄρῶν ὁ ἥλιος,
 ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν

πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ,
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄπλωσας χεῖρας, Μωσῆς ἐπάνου Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ὃν ἡμεις νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως,
ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, των δαιμόνων
ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης
διαμένοντες.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Παθῶν κρατοῦντες, οἱ Ἀθλοφόροι πάθη
εἰκόνιζον, πολυτρόποις πάθεσιν διμιλοῦντες, τοῦ
ἔκουσίως παθόντος, καὶ τὰ πάθη θανατώσαντος,
καὶ τὴν ζωήν, τῷ κόσμῳ ἀνατείλαντος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἄνεπιστρόφως, τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν
βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ
μέσου, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι ἐποίησαν, καὶ
κατήντησαν πρὸς καταπαύσεις, τὰς θείας
εὐφραινόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε Τέκνον
ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ἔυλῳ, μέσον
ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ
Θεοτόκος, θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
·Ωδὴ γ'.

Ὕχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς
ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ,
διανάστησον, οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα,
τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννῆτορ πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν
προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον,
τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν
πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη
Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων
ἀφράστως, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε,
ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὅμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν
ἐκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сοῦ τὴν ἀγίαν δὲ Θεός, γαστέρα
κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε,
καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν.
ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

·Ωδὴ γέ.
·Ηχος δέ.
Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. “**Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

“**Υ**λην κακίας, ἐκτεμὼν τῆς καρδίας σου πρόρριζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὔχῶν, ως γῇ κατάκαρπος “Οσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἔκατοστεύοντα.

Στίχ. “**Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνα ποθήσας, τὰς πρὸς θείαν ζωὴν ὀδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιάς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὀδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Δόξα...

“**Ἄ**γιων βίους, ἐμιμήσω θεόφρον ως Ἀγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἔνα Πανάμωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ωδὴ γέ, τοῦ Μηναίου
 Ὁ Ειρμὸς.
 Ἡχος δὲ

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
 καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός,
 ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν, Ἅγιος,
 πλήν σου φιλάνθρωπε.

Ἡχος ἡ τος

χεριῶν
 λούκ εν σοφι α προκαι δυ να μει και πλου
 τω καυ χω με θα λαλ εν σοι τη του Πατρος λούκ
 ε νυ πο στα τω σο φι α Χρι στε προ γαρ ε
 στιν Α γι ος πλη ην σου φι λαν θρω πε ε ε
 ε λούκ

Κάθισμα. Ὁ Ηχος γ!
Τὴν ὥραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἴερῶς κατεκόσμησε, νόσους γὰρ ἐκάστοτε, θεραπεύεις τῶν πίστει σου, τῷ ζῶντι προσιόντων λειψάνω, Τύχων ἀειμακάριστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, δρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπωδύρετο· Ὡς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτίρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Ωδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Ηχος δ'.
Ο Ειρμὸς

Ὕλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

χ ^B ἦλθον εις τα βαθη της θαλασσης
και κα τε πον τι σε με λαται γις πολλων α
μαρτηματων ^παλλως Θε ος εκ φυρας α
να γα γε ^Διτην ζω ην μου ως φιλανθρωπο ο
ο ος λ

Κοντάκιον

Παρασκευῆ, τοῦ Σταυροῦ

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφροαν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγῶν Τύχων, Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ιερομάρτυς Μάρκος, Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, λίθων ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐξαρτηθέντων, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ζυγός συ Μάρκε τῷ βάρει τῷ τῷ λίθων, Τᾶς χεῖρας ως πλάστιγγας ἐκκρεμῶν κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Πέντε Μάρτυρες,

οι ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Πίπτει συνάθλων πενταπύργιον μέγα,
Σεισμῷ κλονηθὲν τῷ ξίφει τοῦ δημίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα
Μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Πῦρ πεντέπεντε, πεντεπέντε γεννάδας,
Καὶ πεντεπεντέπεντε, καὶ πέντε φλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Συκεώτου.

Οὗτου τὸ λείψανον, κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου «ἐν τῷ Δευτέρῳ», ἐν τῷ
Βυζαντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου ἐν
Διακοναῖς, ἥ «πέραν ἐν Εύδοκιαναῖς».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μνημονίου ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου, τοῦ
χειροτονήσαντος τὸν Ἅγιον Τύχωνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἑλλάπα.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ή', τοῦ μηνάου. Ἡχος δ'. Ὁ Είρμος

Στίχ. Λίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὔσεβήσαντας, συγκαταβὰς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐχος ἔτος χ⁶ Γι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον χ⁶

χ⁶ Λυ τρω τα του παν τος παν το δυ

να με ε τους εν με σω φλο γος ευ σε βη

σαν τας χ⁶ συ γκα τα βας ε δρο σι σας δ^Δ και ε

δι ι δα ξας με ελ πειν χ⁶ παν τα τα ερ γα π[¶]

ευ λο γει τε υ μνει ει τε τον Κυ ρι ο ο ο

ον χ⁶ Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα Ἡχος^{τος}

Στίχος α' ^M
 ρι με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ^B

⁶ ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶ την α δι α φθιρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶

Στίχος β' ^B
 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λησ αυ του ⁶_λ ι δου
γαρ α πο του νυν ^χ_λμα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λκαι
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ ⁶_λτην α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε
κου σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶_λ

Στίχος γ' ^χ_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον λ
B

λ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ λ την α δι α φιο ρως Θε ον Λογον τε

κου σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν λ

Στίχος δ' χ
λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του λ δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των λ
B

λ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶την α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε
 κου σαν⁶την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶

ΣΤΙΧΟΣ ε' ^χ
 κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υψωσε τα πει νους⁶πει νων τας⁶ε

νε πλησεν α γα θων^Δκαι πλου του ουν τας ε

ζα πεστει λεν κε νους⁶
^M

⁶την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ^Δκαι

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

^Π φειμ^Δτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε

κουσαν^πτην ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ
νομεν⁶^λ

Στίχος στ' ^χ
⁶
^λ **Ἄν** τε λα βε το Ι σρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε **λε** ους⁶^λ κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων⁶^λ τω Α βρα αμ **δι** και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος⁶^λ

^M
⁶^λ **Την** Τι μι ω τε ραν των **Χε** ρου **βειμ** **δι** και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των **Σε** ρα
φειμ **δι** την α δι α φθο ρως Θε ον **Λο** γον τε
κουσαν^πτην ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τοῦ Μηναίου
Ὕχος δ'. Ὁ Εἱρμὸς

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε, πάντες μεγαλύνομεν».

Ὕχος λ^{τος}

Ἐ ^B α μεν ο της πα ρα κο ης νο ση μα
τι την κα τα ραν ει σω κι σα το ⁶ λ συ δε Παρ
θε νε Θε ο το κε ^π ^q τω της κυ ο φο ρι 1
ας βλα στη μα τι τω κο σμω την ευ λο γι 1
αν ε ξην θι σας ^Δ δι ο θεν σε παν τες με γα λυ νο με
ε ε εν ⁶ λ

ΤΗΧΟΣ ^{τος} Βου

6 Λ ζι ον ε στιν ως α λη θως Δι μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο τοκον ⁶ λτην α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον Δι και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ⁶ λ τη τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ Δι και εν δο ξο τε ραν
 ασυγκριτως των Σε ρα φιμ ⁶ λ την α δι α φιο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν ³ λ την ον τως
 Θε ο τοκον σε ε με γα λυ νο με ε ε ⁶ ε εν ⁶ λ

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ὕχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὥραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκόν
Ὕχος γ'
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Οἵμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

“Υμος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἥ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὑφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἄινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.

“Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἄι ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον,
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

‘Ο προεστώς:

Сοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

‘**Υ**μνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Γίός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“**Ο**τι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

“**Ο**τι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: **Ἄ**μήν.

‘Ο Ιερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

‘Ο χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο χορός: **Coὶ**, Κύριε.

‘Ο Ιερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

‘Ο Ιερεύς: **C**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: **Ἄ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπιχα τῶν Αἴνων.

Σταυρώσιμα.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἄποσπχα τῶν Αἴνων.

Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωσέως ἡ βάθδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου, προετύπου Σωτῆρος ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Δούλοις οὐκ εἰσέβαλλεν τοὺς οὐρανούς τοὺς Σταυρούς σου προτείνειν προτείνειν Σωτήρα της ηρώης μων διενεγκαρπούσις τοῦ θανάτου γαρ σωζεῖς ως εκ βυθοῦ θαλασσῆς τον λαόν σου Φίλανθρωπον περιέβαλεν.

Στιχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἥγαλλιασάμεθα καὶ ηὔφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὔφρανθείημεν, ἀνθ' ὃν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

΄Ηχος πλ. δ', Ό ἐν Έδέμ Παράδεισος

‘Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἔξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἔχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

Δ ο εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζωην αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δτο δε ε ζω ο ποι η σε πι
 στει σω θεν τα τον Λη στην^γ δι ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δη μας α να δει ξον Χριστε ο
 Θε ος^Δ δι ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^γ δι την
 καθη η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ δι και α
 ξι ωσον η μας της ου ρα νι ου Βασι λει α
 ας σου^γ δι

Σπιχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν:
Τί ύμᾶς καλέσωμεν

Τί ύμᾶς καλέσωμεν Ἀγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ύμιν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφείμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ

σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ δόνόματα καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν
 Χ ^N Ι + Τι ου μας κα λε ε ε σω μεν

α γι οι Χε ρου βιμ ο τι υ μιν ε

πα νε παυ σα το Χρι στος Σε ρα φειμ ο

τι α πα αυ στως ε δο ξα σα τε αυ τον η

Αγ γε ε ε λους το γαρ σω μα α α πε στρα

φη τε η Δυ να α α μεις ε νερ γει ει

τε ε εν τοις θαυ μα σι πολ λα η μω ων τα

ο νο μα τα η και μει ζο να τα χα ρι σμα

τα ε πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ

N M
χα ας η η μων

Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...**Σ**ταυροθεοτοκίον,

"**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος! Ὡ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ἔγκλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρῦψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

‘Ιερεύς: Ἐγαθὸν τὸ ἔξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὄνόματί σου “Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἐγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἐγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεύς: Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἐχος ἡ πά

π ^π χ ^π Κωσον Κυρι ε τον λαον σου Δ
 και ευ λογησον Διτην κληρονο μι ανσου
 π ^π νι κας τοις βασι λε ευ σι Δι κα τα βαρ
 βασιρων δωρου μενος π ^π και το σον φυ
 λα αττων Διδι α του Σταυρου σου πολι
 Δόξα... Και νῦν...
 τε ευ μα π

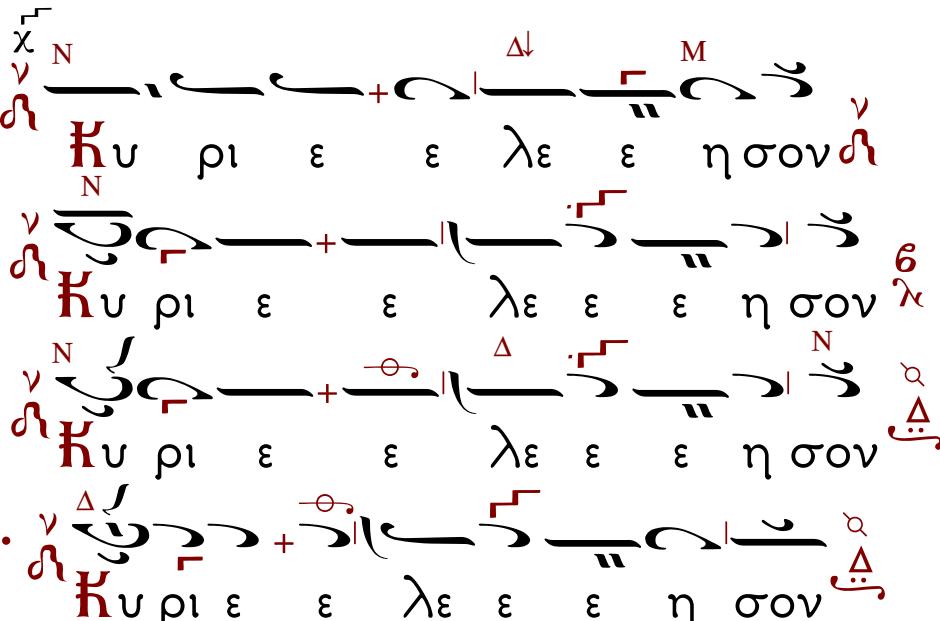
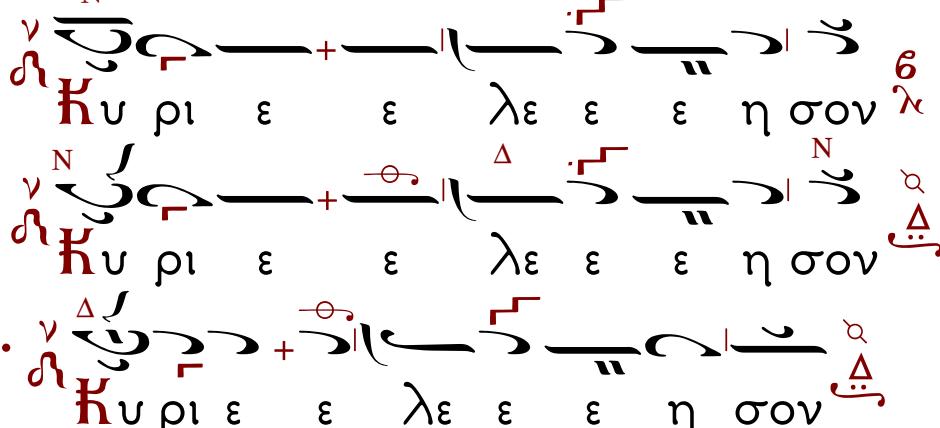
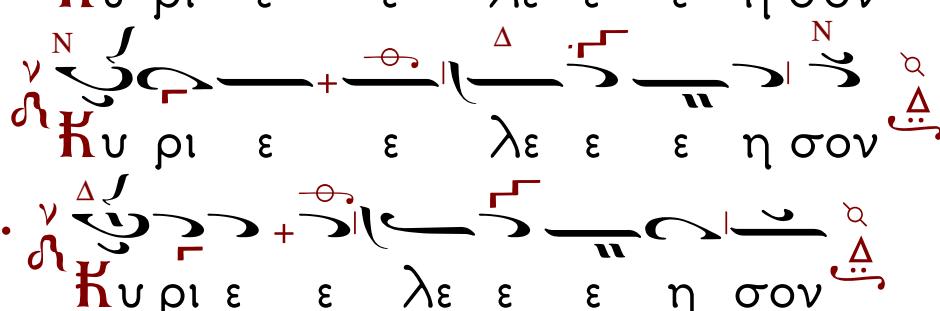
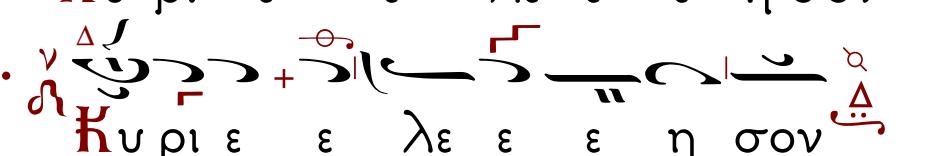
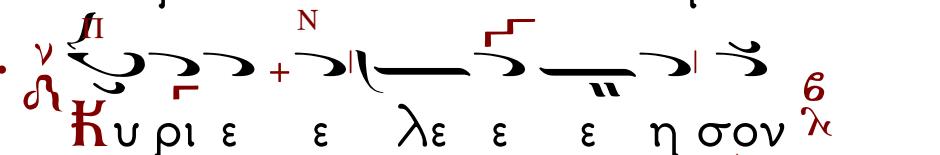
Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. π ^π Δ ^π αχραντε

θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. π ^π Δ ^π αχραντε
 γη με ενη και ε πι γης δοξο λογου με ε ε
 νη χαιρε Νυμφη ανυμφευτε ε ε π

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕχος πᾶς Νῦ

1. ἔ
κυρι ε ε λε ε ε η σον δι
2. δι
κυρι ε ε λε ε ε η σον δι
3. δι
κυρι ε ε λε ε ε η σον δι
4. δι
κυρι ε ε λε ε ε η σον δι
5. δι
κυρι ε ε λε ε ε η σον δι
6. δι
κυρι ε ε λε ε ε η σον δι

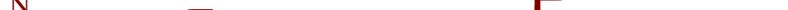
ΕΤΕΡΑ

1. γ
κυρι ε ε λε ε ε η η σον δι
2. δι
κυρι ε ε λε ε ε η η σον δι
3. δι
κυρι ε ε λε η η σον δι

4.
 Κυρι ε ε ε λεη σοο ον

5.
 Κυρι ε ε λε ε ησον π

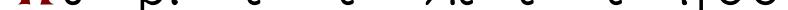
6.
 Κυρι ε ε λε ε ε ησον δι

7.
 Κυρι ε ε λε ησον ι

8.
 Κυρι ε ε λε ησον Δ

9.
 Κυρι ε ε λε ησον ι

10.
 Κυρι ε ε λε ε ησον π

11.
 Κυρι ε ε λε ε ε ησον δι

12.
 Κοικυρι ε δι

Άντιφωνο Α'

΄Ηχος Δι

Ἄλλα μη ην

Στίχ. α' γά δον το ε ξο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου γ ψιστε

Ἄταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη δει αν

σου κα τα νυκτα

Ἄταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 6

Στίχ. γ' τι ευ φρα νας με Ku ρι

ε εν τοις ποι η μα σι σου Δκαι εν τοις
ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο
μαι Δ

ΔΤαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Στίχ. δ' τι ευ θυς Ku ρι ος ο

Θε ος η μων Δκαι ουκ ε στιν α δι κι
α εν αυ τω Δ

ΔΤαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. Δ Ταις πρεσβειαις της Θε ο

το οκου ζ' Σω τερ σωσον η μα χ α ας Δ

Αντίφωνο Β'

Ηχος Δι

Δ Δ μη ην Δ

Στίχ. α' Δ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το Δ ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το Δ

Δ Πρε σβειαις των α γι ων σου Δ σωσονη B

μας Κυρι ε 6

Στίχ. β' χ Γ Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται Δ

Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η B

μας Κυρι ε 6

Στίχ. γ' χ Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης Δ θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος Δ

Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η B

μας Κυρι ε 6

Στίχ. δ' ^Γ
⁶ ^Δ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^Δ Λο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^M ^Δ Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος

του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτως ε
 αν θρωπη σας ^{6.} σταυρω θεις τε Χριστε ο Θε
 ος ^Δ θα να ατωω θα να τον πα τη σας ^{δι} ει
 εις ων ^{χ'} της Α γι ας Τρι α δος ^{δι} συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι ^{6.} σωσον η μα ^α ας ^Δ

Αντίφωνο Γ'

Αντίφωνο Γ'
Ηχος Δι

Στιχ. α' ^Γ Δευτε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυρι ω α λα λα ξω μεν τω Θε ω

τω Σω τηρι η μων ^Δ
^χ Σωσον η μα ας γι ε Θεου ^Δ ο

εν Αγι οις θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α ^Δ

Στιχ. β' ^Γ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ξο μο λο γη σει ^Δ και εν ψαλ

μοις α λα λα ξω μεν αυτω ^Δ

^χ Σωσον η μα ας γι ε Θεου ^Δ ο

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α
Στιχ. δ' ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος
και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την
γην

ω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη
λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δεν τε προσκυ νη σω μεν και προσπεσω
μεν Χριστω Κωσον η μα ας γι ε Θεου
ο εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλλον τας
Σοι αλ λη λου ι α Απολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἔ Ηχος ἡ Γά

π ^Π ς ον κυ ρι ε τον λα ον σου ἤ
και ευ λο γη σον ἤ την κληρο νο μι αν σου
π ^Π νι κας τοις βα σι λε ευ σι ἤ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος ^π και το σον φυ
λα ατ των ἤ δι α του Σταυ ρου σου πο λι
τε ευ μα ^π

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ ἐ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Οὐ ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ
ἐπιωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς
σου δῶρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ
δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας
χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης,
ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος Δὲ Δι

Ἄλλον ψω θει εἰς ε εν τῷ Σταυρῷ εκουσίως
 τῇ ε πώνυ μωσού καὶ νη πολιτείας
 αὐτοὺς οἰκτιρμούς σου δῶρη σε Χριστέ ο
 Θεος εν φρανον εν τῇ δύναμει σου
 τοὺς πιστούς βασιλεῖς η μων νικας χορηγῶν
 γων αυτοῖς κατα τῶν πολεμίων μιων τὴν συμ-

μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον ^Δ

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

‘**Υ**ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. ‘**Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα

‘**Ἄ**δελφοί, εἰ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι’ ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι’ ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ

δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Τί οὖν ἔροῦμεν;
ἔπιμενοῦμεν τῇ ἀμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;
Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ,
πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

Ἄλληλούϊα Ἡχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἣς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. **Ο** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^τ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἡχος λῃ Πα

π χ **π** ε + **π** ε λε ησον **π**
π ἔξυρι ε ε λέησον π

πᾶκαριε ε ε λε η σον πᾶ

πᾶ **κα** **ρι** ε + **ε** **ε** **λε** η σον **πᾶ**

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମର୍ଦ୍ଦିନ ପାଠ

Ճ Ա Յ Ա Ր Ե Կ Հ

χ ḥ **Κ**αι τω πνευματι ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ σχ **π**

Ἐτερον.

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ ରୀଟ୍ ଏ ପ୍ରକାଶନ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ

πᾶσα μηνὸς πᾶσα

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

έλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

΄Ηχος ληψ Πα΄ Εναρμόνιος

Π
πη ει εις Α γι ος πη ει εις Κυ υ ρι
ι ι ος υ Ι η σους Χρι στος χη εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην πη

Ἅχος ἡ τοις

Χ ει ει ει ει εις Α α α α
 Ει ει ει ει ει ει ει ει εις
 γι ι ι ος λει ει ει ει ει ει εις
 Κυ υ υ υ υ βι ι ι ος λει η σους
 Χρι ι στος Δεις δο ο ο ζαν Δει Θε ου Πατρος
 + ο Α α μην λει

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕχος πάρα

πρὸς τὸν Χριστὸν στέψεται τοῦτο τὸν λόγον τοῦτον
 φωτισμὸν τοῦτον καὶ αγίαν αὐτὸν ερχόμενον μετὰ τοῦτον
 πάντα ταῖς ανθρώποις ερχόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν
 νον εἰ εἰς τούνκον οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ
 σμον πρὸς τὴν μετανάστην τῷ ωραίῳ εφένη
 μαστιχὴ τὸ φῶτα ωῶς του οὐ προσώπων σωτῆρα
 που οὐ οὐ οὐ σου πρὸς τὸν αὐτὸν ψωτὸν
 ωμετεῖα φῶτον απρόσωπον οὐ οὐ
 οσι ιτι τον πρὸς καὶ κατεενθυσυ
 υνον διταδιαβηη ματαα

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^πε εν τοο ο λωω ω ωνσου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ^οκαι πα αν τωων
σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δδι

Κοινωνικόν
Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)
Ἅγιος Ἰησοῦς ΑΓΙΑ

Δέ ση μει ω ω θη η η εφ η μας Δέ
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε Δέ ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην ζεις τα α ας καρ δι ι
ι ας η η η μων Δέ Αλ λη λου ι α
α α α Δέ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἔχος λπ̄ Ἀπ̄

ρ̄ π̄ Κωτηρι αν ει ειργα α α α σω ε εν
 με ε εσωω τη η ης γης Χριστε ε ε ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ρ̄ Α α αλ
 λη η λουουουι α ρ̄
 ρ̄ ο θε ος βα σι λε ευς η ημων προ
 αι ω ω ω νων ρ̄ ειργα σα το σω ω τη
 ρι 1 1 1 αν εν με ε ε σωω τη ης γη
 η ης Α αλ λουλου ου υ ου Ι α ρ̄
 ρ̄ Κυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειεισουτην θα α α λα α α ασσαν **χ**
Δ
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε **πι** ι **του** **υ** **υ** δα α το ο
 ος **χ**
q Α αλ λη λου ου ουου ι α **Δ**
K↓
 π **υ** δι ερ **ρη** **ξας** πη γα ας και χει ει
Δ
 μα α α αρ ρους συ ε **ξη** ρα α νας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ **χ**
q Α α αλ λη
 λουου ι ι α **π**
π
η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η η νυξ Συ κα τηρ
 τισω φα α αυσιν και Η η η λι ι ι ι ο

ον ḥ A ααλ λη λουου ι ι α π
 π Συ ε ποι η σας παντατα ω ραι αι αι
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Δ Συ ε
 ποιοι η σαας α αυτα α α A ααλ λη
 λουου ι ι α π
 η Δ να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
 βλεψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
 λα θη της φωνη ης των οι οι κε τωω ω ων
 σου ου ου ḥ A α α λη ουου ι ι α π

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος ‘Ημετέρας καταγραφής.

Ἡχος λῃ Πα

χ Π
π Κ↓
C ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε εσωω τη η ης γης ΔΧριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ος ι A α αλ
λη η η λουου ι ι ι α α α α π
π Π Δ
π Κ↓
π ι ι ε ος βα σι λε ευς η η μων
προ αι ω ω ω νων Δ ειρ γα σα το σω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
A α αλ λη η η λουου ι ι ι α
α α α π

Π

π^π Κυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν ρ^χ συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ρ^χ Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α π^π ζ
 π^π Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α α αρ ρους ρ^χ συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η θα α αμ ρ^χ Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α π^π
 π^π Κη ε στι ιν η η η με ε ε ρα ρ^χ και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ **χ** **ؤ** Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν **Δ**και **Η** η η λι ι
 ι ι ο ο ον **ؤ** **A** α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α **π** **ؤ**
π **ε** ποι η σας παντα τα ω ραι
 αι αι α α της γης **χ** **ؤ** θε ρος και **ε** ε ε αρ **Δ**
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α **χ** **ؤ**
A α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α **π** **ؤ**
π **κ** **λ** να στα ο ο Θε ε ε ος **χ** **ؤ** ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου **Δ**

μη ε πι λα θη ^Δτης φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ο ^η α α αλ λη
^π
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π η

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἅγιος Δί^ο

Ἐ^χ_ριδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομε εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἅγιος Δί^ο μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον
 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχιος Δί

Ἄχιος Δί^M
αμην^A Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος^B (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον^{Z'} α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο^o ος^A

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας^A Κυ ρι ε φυ λατ τε^A
ει ει εις^A πολ λα ε ε τη[♂] η^A

Τίχος Βαρύς ϖ Ζω z χ π ι α
 Δε εσποινα η υ πο την σκε ε επηνσου παν
 τες η οι δου ου λοιοι σου τρε ε χομεν και πα
 ρα α κα λουου μενσε ε ε οι οι α να α ζι οι
 προφθασον και λυτρωσε η μας η α πο
 πα σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον
 τον ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε
 θρον z οι δαμεν ο ο τι δυ υ να σαι η παντα
 οσα αν θε ε ε λειεις και βου ου λε σαι z Δε ε
 σποινα α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ι α των πιστων η Κε χα ρι τω με ε

16-06-2023 ΟΡΘΟΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Πλ. Δ'

π
νη η ε πα ακουσον π των πα ρα α κα λουουν
των σε ε ε ε ε ε z ε π ε ε z

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς Ζω

Λε ^z ^χ ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^ρ ^ν αν
 θρω πι νη προ οστασι α ^ρ ^ν Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε βειν ου
 δυ να μαι ^z θων δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^ρ σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^ν και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου ^z Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
σι ι ατων πιστων ^g μη μου πα ρι ι δης
την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ερον ποι η η
σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

χ ^{z³} τα βο λη των θλι βο με ε
 Με τα βο λη των θλι βο με ε
 νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο τοο κε Παρ θε
 ε νε λ σω ζε πο ολιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ι των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη ι η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων z

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνική επιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.